

CBE Z26010343 beoordeling vak

UITSPRAAK

in het geding tussen A te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

de examiner van de het vak Law and Economics of Innovation als onderdeel van de bacheloropleiding International and European Law, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van het vak Law and Economics of Innovation, onderdeel van de bacheloropleiding rechtsgeleerdheid van de faculteit rechtsgeleerdheid.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van 31 oktober 2025 van de examiner om aan appellante het cijfer 3 toe te kennen voor het vak Law and Economics of Innovation.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 25 maart 2026 waarbij appellante met kennisgeving niet is verschenen. Verweerder is verschenen in de personen B en C, respectievelijk examiner en ambtelijk secretaris van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft het vak Law and Economics of Innovation afgesloten met het cijfer 3. Via CLRS dient appellante op 9 december 2025 een beroepschrift in tegen deze beoordeling bij het College van Beroep voor de Examens. Er vindt op 19 januari 2026 een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt niet tot stand, waarna verweerder een verweerschrift in heeft gediend. Vervolgens is het beroep behandeld op een zitting van het College op 25 maart 2026.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer.

Appellante voert twee hoofdbezwaren aan: de tentamenomgeving en de gang van zaken voorafgaand aan en tijdens het mondelinge tentamen. Appellante illustreert in haar beroep dat er eerdere spanningen met de examiner waren, onder meer over toegekende voorzieningen vanwege persoonlijke omstandigheden en de toon van zijn communicatie.

Appellante had toestemming gekregen voor bepaalde onderwijsvoorzieningen, zoals het volgen van colleges via opnames en het maken van tentamens in een aparte ruimte. Verweerder weigerde echter deze voorzieningen deels toe te passen vanwege een aanwezigheidsplicht, en stelde dat zij het vak beter een jaar later kon volgen. Dit leidde tot langdurige onzekerheid, stress en meerdere contacten met studieadviseurs en de examencommissie. Pas laat in het blok kreeg appellante te horen dat tentamendeelname toch mogelijk was.

Ook de periode voorafgaand aan het extra mondelinge tentamen verliep volgens appellante moeizaam. Ze moest van de examencommissie eerst een ander vak behalen voordat dit tentamen mocht worden afgelegd, en kreeg uiteindelijk een examendatum op het laatste moment binnen de toegestane termijn. Verzoeken om een eerdere datum of een andere tentamenvorm werden afgewezen. Daarnaast stelt appellante dat de communicatie over

praktische zaken, zoals inhoud en locatie van het tentamen, onduidelijk was. Tijdens het mondelinge tentamen zelf voelde appellante zich zeer gespannen en emotioneel. Er werden onduidelijke en complexe vragen gesteld, met name bij een grafiekopdracht die mondeling werd uitgelegd zonder schriftelijke toelichting. Deze aanpak week af van eerdere tentamens en zorgde voor een nadeel ten opzichte van studenten die een schriftelijk tentamen hebben gemaakt.

Gelet op het vorenstaande stelt appellante dat stress, moeizame communicatie en de mondelinge tentamenvorm een negatieve invloed hebben gehad op haar prestatie. Daarom verzoekt appellante om heroverweging van het bestreden besluit.

Verweerder heeft zich blijkens het verweerschrift en het verhandelde ter zitting als volgt verweerd. Het beroep richt zich tegen de beoordeling van het mondelinge tentamen voor het vak Law and Economics of Innovation, dat plaatsvond op 31 oktober 2025. Dit vak maakt deel uit van het tweede jaar van de bachelor International and European Law (Technology Law track) en kent een verplichte aanwezigheid. Appellante had eerder beide reguliere tentamenkansen in het studiejaar 2024-2025 niet gehaald, waarna de examencommissie een extra tentamenmogelijkheid had toegekend. De vorm en planning van deze extra tentamenkans wordt door de examiner bepaald, en dient binnen twee maanden te worden afgenomen. Dit stond ook in het besluit aan appellante.

Wat betreft de organisatie van het tentamen stelt verweerder dat het mondelinge tentamen binnen de gestelde termijn is afgenomen en correct aan appellante is gecommuniceerd, inclusief de tentamenvorm. De planning was afhankelijk van meerdere factoren en is, ondanks de beperkte beschikbaarheid van de examinatoren, tijdig gerealiseerd. Op dit punt slaagt het beroep van appellante niet. Ter zitting heeft verweerder aangevoerd dat hem door appellante of door de examencommissie ook niet was gevraagd om het buitenreguliere tentamen in een schriftelijke vorm af te nemen. Appellante heeft hem niet laten weten dat het voor haar eigenlijk niet mogelijk zou zijn om een mondeling tentamen af te leggen. De examencommissie heeft ter zitting aangegeven dat er geen brief van de behandelend psychiater is ontvangen. Verweerder had deze brief evenmin ontvangen. Er kon hiermee dus ook geen rekening worden gehouden. Ten aanzien van de eerlijkheid van het tentamen wordt benadrukt dat twee examinatoren aanwezig waren om objectiviteit te waarborgen. De vragen waren gebaseerd op de lesstof en werkgroepen en gericht op het toetsen van de leerdoelen. Appellante kon de vragen onvoldoende beantwoorden, waardoor beide examinatoren concludeerden dat het niveau niet voldeed om het vak te halen. Appellante is direct na het tentamen en per e-mail geïnformeerd over het resultaat. Ook de beroepsgrond over een grafiekvraag wordt verworpen, aangezien grafieken een vast onderdeel zijn van het vak en in eerdere tentamens zijn voorgekomen. Tot slot worden overige beroepsgronden als niet relevant voor de procedure bij het CBE beschouwd. Verweerder geeft daarbij aan dat de communicatie met studenten, zowel mondeling als per e-mail, altijd correct en respectvol verloopt. Tot slot verzoekt verweerder het College om het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader. Het College kan zich dus niet inhoudelijk in de beoordeling mengen. Evenmin kan het College een ander cijfer toekennen. Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.

In onderhavig beroep heeft appellante niet gesteld dat de beoordeling onjuist of onzorgvuldig is. Wel heeft appellante zich samengevat op het standpunt gesteld dat zij geen eerlijke kans heeft gehad doordat zij een mondeling tentamen heeft moeten afleggen en dat zij benadeeld is door de communicatie voorafgaand en tijdens het tentamen.

Het College volgt de examencommissie in zijn stelling dat het aan de examinerator is om te bepalen in welke vorm de buitenreguliere tentamenkans wordt afgenomen. Ter zitting is duidelijk geworden dat zowel de examencommissie als verweerder geen brief van de psychiater van appellante hadden ontvangen ten tijde van de besluitvorming over de buitenreguliere tentamenkans of rondom de afname van het mondelinge tentamen. Hiermee kon dus ook geen rekening worden gehouden.

Voorts acht het College het niet genoegzaam aannemelijk gemaakt dat de communicatie voorafgaand aan het tentamen de beoordeling van het mondelinge tentamen negatief heeft beïnvloed. Evenmin is het College gebleken dat verweerder door de vraagstelling tijdens het mondelinge tentamen onzorgvuldig of in strijd met enige regelgeving heeft gehandeld, waardoor deze beroepsgrond ook niet kan slagen.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College aldus tot de conclusie dat er geen aanwijzingen zijn dat de beoordeling van het tentamen Law and Economics of Innovation onzorgvuldig is geweest. Het bestreden besluit kan in stand blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 16 april 2026 door mr. T.C.A. Hofman, voorzitter plv., Prof. dr. D. van Ravenzwaaij en E. Verkouter, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.